

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichts Wien (Austria) w dniu 8 lipca 2015 r. – Hans Maschek

(Sprawa C-341/15)

(2015/C 346/03)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Wien

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Hans Maschek

Strona pozwana: Magistratsdirektion der Stadt Wien

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy regulacja tego rodzaju, jak rozpatrywany § 41a ust. 2 Wiener Besoldungsordnung 1994 stanowiący, że pracownikowi, który na własny wniosek rozwiązuje w określonej chwili stosunek pracy, zasadniczo nie przysługuje prawo do ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop w rozumieniu art. 7 dyrektywy 2003/88/WE⁽¹⁾ jest zgodna z art. 7 dyrektywy 2003/88?

W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej, czy przepis krajowy stanowiący, że pracownik, który na własny wniosek rozwiązuje w określonej chwili stosunek pracy, ma podjąć wszelkie kroki, by wykorzystać pozostały urlop wypoczynkowy do rozwiązania stosunku pracy, i że prawo do ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop w przypadku rozwiązania stosunku pracy na wniosek pracownika powstaje jedynie wówczas, jeżeli również w przypadku złożenia wniosku o urlop wypoczynkowy począwszy od dnia złożenia wniosku o rozwiązanie stosunku pracy pracownik nie byłby w stanie wykorzystać urlopu wypoczynkowego w rozmiarze stanowiącym podstawę wniosku o ekwiwalent pieniężny za niewykorzystany urlop [jest zgodny z art. 7 dyrektywy 2003/88]?

- 2) Czy należy przyjąć, że prawo do ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop istnieje jedynie wówczas, gdy pracownik, który wskutek niezdolności do pracy nie był w stanie wykorzystać urlopu bezpośrednio przed rozwiązaniem stosunku pracy a) poinformował pracodawcę bezzwłocznie (a zatem zasadniczo przed rozwiązaniem stosunku pracy) o swej niezdolności do pracy (np. wskutek choroby) i b) wykazał niezdolność do pracy (np. wskutek choroby) bez zbędnej zwłoki (a zatem zasadniczo przed rozwiązaniem stosunku pracy) (np. poprzez zwolnienie lekarskie)?

W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej, czy przepis krajowy stanowiący, że prawo do ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop istnieje jedynie wówczas, gdy pracownik, który wskutek niezdolności do pracy nie był w stanie wykorzystać urlopu bezpośrednio przed rozwiązaniem stosunku pracy a) poinformował pracodawcę bezzwłocznie (a zatem zasadniczo przed rozwiązaniem stosunku pracy) o swej niezdolności do pracy (np. wskutek choroby) i b) wykazał niezdolność do pracy (np. wskutek choroby) bez zbędnej zwłoki (a zatem zasadniczo przed rozwiązaniem stosunku pracy) (np. poprzez zwolnienie lekarskie) jest zgodny z art. 7 dyrektywy 2003/88?

- 3) Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (por. wyroki: z dnia 18 marca 2004 r. w sprawie C-342/01 Gomez, pkt. 31; z dnia 24 stycznia 2012 r. w sprawie C-282/10 Dominguez, pkt 47–50; z dnia 3 maja 2012 r. w sprawie C-337/10 Neidei, pkt 37) państwa członkowskie mają prawo udzielić pracownikowi w drodze ustawy prawo do urlopu lub prawo do ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wykraczające poza prawo minimalne zagwarantowane w § 7 dyrektywy 2003/88. Również w tym przypadku prawa zagwarantowane na mocy art. 7 dyrektywy 2003/88 mają bezpośrednie zastosowanie (por. wyroki: z dnia 24 stycznia 2012 r. w sprawie C-282/10 Dominguez, pkt 34–36; z dnia 12 czerwca 2014 r. w sprawie C-118/13 Boilacke, pkt 28).

Czy mając na uwadze te wykładnię art. 7 dyrektywy 2003/88 okoliczność, że ustawodawca krajowy udzielił określonej grupie osób prawo do ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop w sposób wyraźny przewyższające wymogi owego przepisu dyrektywy skutkuje tym, że w związku z bezpośrednim zastosowaniem art. 7 dyrektywy 2003/88 osobom, którym niezgodnie z dyrektywą nie udzielono w ustawie krajowej prawa do ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop, przysługuje prawo do tego ekwiwalentu w wymiarze w sposób wyraźny przewyższającym wymogi owego przepisu dyrektywy, udzielonym w regulacji krajowej jedynie osobom uprzywilejowanym na mocy tego przepisu?

- (¹) Dyrektywa 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotycząca niektórych aspektów organizacji czasu pracy; Dz.U. L 299, s. 9.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 13 lipca 2015 r. – College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Amersfoort/X BV

(Sprawa C-360/15)

(2015/C 346/04)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca kasację: College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Amersfoort

Druga strona postępowania: X BV

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 2 ust. 3 dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie usług na rynku wewnętrznym (¹) należy interpretować w ten sposób, że przepis ten znajduje zastosowanie do nakładania opłat przez organ państwa członkowskiego za rozpatrzenie wniosku o wyrażenie zgody w odniesieniu do terminu, miejsca i sposobu wykonania wykopów w związku z układaniem przewodów dla publicznej sieci łączności elektronicznej?
- 2) Czy rozdział III dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie usług na rynku wewnętrznym należy interpretować w ten sposób, że znajduje on zastosowanie także do stanów faktycznych mających wyłącznie charakter krajowy?
- 3) Czy dyrektywa 2006/123/WE [...] w kontekście jej motywu 9 powinna być interpretowana w ten sposób, że nie obowiązuje ona w stosunku do uregulowania krajowego, które wymaga, by zamierzone wykonanie wykopów w związku z układaniem, konserwacją lub usuwaniem przewodów dla publicznej sieci łączności elektronicznej zostało zgłoszone w radzie gminy, podczas gdy rada gminy nie jest uprawniona do zakazania zgłoszonych czynności, jednakże może określić warunki w odniesieniu do miejsca wykonania, terminu wykonania oraz sposobu wykonania prac oraz w odniesieniu do wspierania wspólnego używania urządzeń i koordynacji robót z operatorami innych obiektów budowlanych znajdujących się w gruncie?